9. feb. 1840

FAKTA

Dato:
9. feb. 1840

Sidetal:
Dagbog C, side 41-42

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS1974-33

Omtalte personer:
Jens Adolf Jerichau

TRANSSKRIPTION

9de Søndag
Skreven i min Bog det meste af Formiddagen. Kl 12 spadseerede vi i det deiligste Veir ud af Porta St: Sebastiani, hvor vi strax blev overrasket ved at see en Tarrantella udført af saa maleriske og caracteristiske Folk, som jeg endnu aldrig kan sige at have været Vidne til; thi saavel Spillemanden med sin uhyre Guitar[1] som Sangeren, Værten ved Osteriet og de forbigaaende og dandsende Landfolk og Rommere var Alt saa ganske i Caracter som det vel var muligt at tænke sig. Aldrig har jeg seet en Maler saaledes opfatte Naturen, som den her viste sig for os idag. Efter i nogen Tiid som Tilskuere at have glædet os ved dette Skue, gik vi viidere, og traate da ind i den nær ved liggende lille Kirke Domine quo vadis, og fortsatte vi da Veien derfra til St: Se- •42• bastiani hvor vi lode os viise Catacomberne; men længe dvælede vi ikke i disse, da Rose yttrede Frygt for et Par Landfolk, der havde betjent sig af den gode Leilighed for ogsaa at faae de underjordiske Gange at see. Denne Frygt var imidlertiid saare ugrundet; thi Menneskene vare efter min Meening saare godmodige, og Intet havde de yttret eller foretaget dem, der kunne berettige os til at tænke mindre fordeelagtigt om dem. Det gik imidlertiid ud over Rose selv, der derfor kun fik en meget ringe Deel af Gangene at see. Vi gik derfra viidere ud af Veien forbi Sicilia Metella's Monument og saa langt at vi blot endnu havde meget kort til Roma veccia; men vi maatte strandse for idag, vis vi endnu ville tilbage til Byen førend Mørket falt paa. Vi besteege altsaa et gl Monument noget afsides fra Veien, og nøde fra dette Punkt den herlige Udsigt over Campagnen til de smukt oplyste Bjerge. Øjeblikket var meget gunstigt, Sneen i Sabinerbjergene gjorde en ypperlig Efect, og Vandledningerne der trække sig hen af Sletten og forsvinder i det Fjerne, kan jeg aldrig betrakte uden den inderligste Glæde. Hvor gjerne var jeg vandret viidere. Ruinerne af Roma veccia indbøde mig saa lokkende til ogsaa at dvæle i deres Nærhed. Men vi vente tilbage, og ankom først ved Ave Maria hos Lepre, hvor vi ved et slet Maaltid kun blev ilde lønnede for vor lange Spadseeren. Derfra gik vi at besørge nogle Indkjøb og tilbragte, da ogsaa nogen Tiid i Kaffe Scharra, hvorpaa vi trætte, hvad Legemet angaar vente tilbage til vort enlige Hjem. Dog Jericau[2] besøgte os, og de faae Tiimer der var tilbage blev da ogsaa ganske godt fordrevne. Dagen havde jeg tilbragt saare godt og behageligt efter min Meening, og jeg tror ogsaa at Rose var tilfreds med en Dag, som var den i Danmark midt om Sommeren.

---

[1] Denne skikkelse vendte Rørbye senere tilbage til i sit studie En mandolinspiller fra Rom.

[2] Jens Adolf Jerichau.

colorere nogle af mine Lærerinner, og saaledes gik Tiden
yderst hurtigt, og Middagsmaden indskrænkede sig næsten til at Øieblikket i
mindste Stand havde tilladt os at gjøre. Vor behagelige Gade
nærmest at gaae til Lappe, min mageløse Rose i alle Fald forøge for
at bringe Magt i Stand Himmel, og vor Portinaio nøiet ude sin dingt
med ofte at bage os en italiensk Kratta. Vagn var imidlertid
nærmt paatænkt med, forøvrigt af Polen brugte Sprog, og alle antog
nu at gaae familiært Rendezvous, ak vi i alle Fald blev forelskede at et
gaae til de godtaarne. Vi afsagde saaledes Selskabet til Franske Aca-
demi's Tilskuelse, hvor der ikke var mange Tilhørere, og gjorde
os nogle Timer i Byen hvor Alt var ikke
var Lommen i Varsomhed efter i nogle Dage med Vinter af vore
Salte Tilsnøre. Om Aftenen var vore Lærerinner fra Moladi
Gaeta, og gik jo videre til Edelinis hvor Rose imidlertid havde
vor morsk.

7de Fredag. Saa to Formiddagen tilbragt jo vore gaae Pengenavione
i Selskab der Studier af Gravsager. Polen troede saa stærkt at jo
hoftes var fri dersaf at de gik hjem; men mit Ønske var Lynet
gjøre med tilstrømmende det Lidt i Hænde samlet. Om Eftermiddagen
gjøderede vi lidt i Villa Borghese, gik de at besøge Professor
Thorvaldsen, men saae vi ikke ham. Om Aftenen tyktes jo igjen
Lærinner fra igjen; men i de for min Bedre Skilling, ikke jo den saae
besøgt jo min dag saae uafsagde, efter Frøken Eftermiddags, de
jo udsatte Grad glad at Lukke bortsøm, med det under
9de mit Hjertes Ønske Lov pille Lum gaadbragte min Taberan.

Lørdag, Vandet stillet, og Holt om Formiddagen, og
da vore Middags nyttet vore Standbrage, gik vi en Tur Tiber
i det jødiske Vier ud af Porta Salaria til Porta Pia, og de ind af
Roten hvilket vi Lands ~~gjøde~~ vore Hjem med at saae Fontanaes Ruin
Ruiner, de Ruiner af det dal for idag, og vi vente om
i Stemningen det ikke en anden Dag, at gaae videre ind af den
samme smukke Vei. Tilsidst vi imidlertid vore Lærer Guaetta
de forskellige Landsjø i Lørsøen besøgte, og den Forfald og Ødi-
tæl der, i de andre Gader Villa og Ville besøgte Rose og den
fandt fest Naturen ude for Rom i sin Kraft, Bjergene var
mandig ikke Skrøt Vandfald med Dun slow de Fra Aftenen, og
nogle smukke Billede af Polen. Om Aftenen tyktes jo vore
Franciscaner Lærinner der imidlertid ikke var gaaede rigtig
de Modellen Domenico saae forskellige Fande Kopier gode, men
brugt slet, fordi det til min Tilfælde Landskab efter Brueghel, de Lan
i det Hele Tegn ikke er Ønsket karakteristisk i sin Lærinne.

X 9de Søndag Tilsynet i min Dag det mest af Formiddagen 1812
Gadetorvet vi i det dejlige Vejr ud af Porta St. Sebastiani, hvor
vi stray blev overraskede ved at see en Tarantella udført af sam-
lede og karakteristiske Folk, saae jo ovenfor altid Dans af et
Par mørk Vidner til: et aabent Tilskuerum med sin tydeligt Guitar
Sang og Sangere, Norsken med Osterigs og de forskjellige
Landsfolk og Kommere var alle saa ganske i Karakter som det var
muligt at tænke sig. Altid Dans jo saa en Ungdom saaledes
oplevet Naturen, saae Arte fik mit for over idag. Efter i
Dagen Tid Jeres tilsænt at Sem Gadet er ud det Plad, gik
vi videre, og traadte de ind i Ruin ud med ligmed Alle Eiglade
mine qua Vradis, og fortsatte vi da Veien videre til St. Seba-
stiano qua Vradis.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Februar 1840.

bastiani hvor vi lod os føre ud i Campagnen, men
lange dvelede vi ikke i dette, da Rose ytterst trængte
til at faa Landsalt, der havde betaalt sig og den godt betalte
for os at faa os indrettede Gange at see. Den Dags
var imidlertid saare ugunstig; Himmelen var ofte
min Mening saare gedmodig, og Tabet havde os ogsaa allere
forvoldt den, der Ennes betottige os til at vende mindre for
velvillig om dem. Vi gik imidlertid ud over Rose selv,
derfor Eun fik os en meget ringe del af Gangene at see. – Vi
gik derfra videre ud af Porten forbi Cecilia Metellas Monument
og saa blandt at vi blev nødte til at gaa Rom til Roma
veccia; men vi maatte staae for dette, vist vi ikke til
lage os Ejen fiand Mordet fulde gaa. Vi begiaae os saa
os Monument nogle afstande fra Porten, og nød den ikke
den smalle lidet ordne langgaaen til os forøgte og ligge Gjorde
Gjeblikket var meget gunstigt Himmel i Dabiner Gjø Gjem gjorde
den yderligt Gjøb, og Vandsdningerne der blev os Gjø af
dlotten og Gjøinder i det Gjøne, Eun jeg aldrig havde set
den indvendige Gjeb. Imod gjøen var jeg vandret under
Eunerne af Roma vecchia igjenbrik mig saa lettende til
ogsaa at Gjøle i Vor Norge. Men vi vendte tilbage, og
aftenen forløb med Ave Maria for Lepre, hvor vi med det flest
maaltid Eun blev ilde tilmode for vor lange Vandring. Derfra
gik vi os besøge nogle Indkjøb og tilbragte det ogsaa nogen
tid i Caffe Scharra, hvorfra vi trøtte, men Logamet om
gaar trøtte tilbage, til trøt nulige Gjem. Vi Tericau
besøgte os, og de faa timer der med tilbage blev de ogsaa
gaaede godt fordrevne. Dagen havde jeg tilbragt saadan godt
og behagelig efter min Mening, og jeg troer ogsaa at Rose var
tilfreds med mig, saa var den i Danmark midt om Sommeren.

10: Mandag. Malet Gjøle Formiddagen, og da jeg ikke var Studiet til
gron Dagen gaa imit Malerier gaaet Arbeidet godt fra Haanden.
Om Eftermiddagen gik jeg med Rose at see Malerierne og Portrait-
buasten gaa Capitolet. Vi gik derfra ind i Euden Villa Celi, og
Rose fik der en ikke liden Skræk da jeg en aftid os Mund
var fem Brug en Forgjelles gaa den i bedøvelse baare forsøgte
Alfaverk, men betaalte imidlertid saare mal dem for Brug,
dannen vedvarende dig, og jeg troer at med vi blev en Dagens
i Euden mille Eun Magsted med Ceiligheed saamen fem Ba-
traftes den gamle Mand, der iøvrigt altid ikke Gjøde mere
af det allerede saa modbydelige, som man undertiden ser Gjø
Gjøde. Med et vore gaade ikke Aftenen i Eftermiddag behandt jeg
os om Aftenen saa ilde at jeg mødte Gjøde Gjøgt for Taberen
gad i Aiuda mich, hvor ikke Gjøb os betaide, Modlen var den os
11: Tirsdag. Arbeidet flittig fra Morgen. Om Eftermiddagen gjorde
vi en lang Tur ud ogsaa Piazza Montanara, og den ad Strada
der forøvrigt til St Sebastiani for derfra at vende os hjem
ud Gjørgen. Vi maatte tilbage over Forum og Monte Caballo, hvor
vel de alle disse Dage ikke var lade, saadan og Gjøaftenen
derfor ogsaa saare tilfredse tilmode. Om Aftenen var vi hos
Professor Louis for at sige den Dannel Gjø vor Reise tilgivelse.